

חורף הסליחה

יש איזו דריכות חגיגית בימים האלה של אלול. שילוב של שמחה וכובד ראש, של סוף והתחלה שנמזגים יחד. בתוך סיכום וחשבון השנה שחלפה, על נצחונותיה, החמצותיה, יופיה וקשייה, מתעוררים בלב דברים רבים. החלטות, ציפיות, כאבים, ובין כל אלה, צף ועולה לא אחת גם הרצון לנקות דבר מה, לבקש סליחה.

אמרו חכמים: **"עבירות שבין אדם למקום - יום הכפורים מכפר, עבירות שבין אדם לחברו - אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חברו"** (משנה יומא פה) **"ואפילו יקריב כל קרבנות שבעולם וירבה בתפילות וצומות, אין מוחלים לו בלא שירצה את חברו"** (ב"ק צב, א.).

אבל איך באמת מבקשים סליחה. סליחה כזאת שיוצאת מהלב ונכנסת אל הלב?

כל אדם וכל מקרה הוא לגופו, כמובן. אבל אפשר לייחל ולהשתדל שהסליחה תנבע מהמקום הכן ביותר, הצלול ביותר, וכך יגדלו הסיכויים שתגיע לאזניים קשובות, וללב פתוח.

נסו את זה בכיתה:

כדי לייצר אפשרות לסליחה כזאת במרחב הכיתתי, הצפוף, העמוס והרועש, אפשר להיעזר בעזרים חיצוניים, שייפרו את השיחה, ויפתחו פתח לדיבור חדש ונקי. עזרה כזאת ניתן למצוא, למשל, ב"תיבת הסליחה".

מה עושים?

ניקה קופסת נעליים/קורנפלקס/קרטון אחרת ונעטוף אותה יחד בנייר (רצוי בצבע נקי ואחיד). נתלה אותה במקום מרכזי בכיתה. נחלק לתלמידים באופן אקראי, שלושה פתקים ועליהם שלושה שמות שונים של חברים מהכיתה. עליהם לכתוב לכל אחד מהם מכתב, קצר כארוך, ובו מחשבה על משהו שהיו רוצים לתקן או לשפר ביניהם לקראת השנה הקרובה. בנוסף על שלושת השמות שקיבל כל אחד, הוא מוזמן ומתבקש לחשוב על עוד חבר אחד לפחות, שהיה רוצה לבקש ממנו סליחה או לתקן דבר מה העומד ביניהם.

כדי לעודד את הכתיבה ולהקל על כובד המשימה, אפשר בהחלט להיעזר בדפי הסליחה השונים המצורפים כאן. על דפי הסליחה מופיעות פתיחות שונות למכתבים, מהן ניתן לצאת לכתבה אישית וקרובה יותר. כדאי להדפיס כמה עותקים מכל דף, ולצרף גם כמה דפי A4 ריקים, למי מהתלמידים שיעדיפו לכתוב מכתב ללא תחילת נתונה מראש...

התיבה תהיה תלויה בכיתה במהלך כל חודש אלול, ונזמין את התלמידים, בזמנם החופשי, לכתוב את המכתבים שלהם ולהכניס אותם לתיבה.

ובערב רה"ש, שעת רחמים ועת רצון, המורה יכין מעטפות כמספר התלמידים, יכתוב על כל מעטפה שם אחר, וימין את המכתבים (כל תלמיד אמור לקבל שלושה מכתבים לכל הפחות). את המעטפות המלאות נכניס שוב לתיבה, וכל תלמיד יאסוף את המעטפה שלו ויקרא את המכתבים שהצטברו בה, בזמן שקט, שיוקדש לכך מראש. כדאי לאפשר לקריאה זמן כיתתי, כדי שתיווצר ההזדמנות לשיחה בין הכותב לקורא, אחרי קריאת הדברים.

כתיבה וחתימה טובה!